

III. Следъ мирния договоръ въ Ньойи 1919 год.

1. Територия на царството преди
намѣсата въ свѣтовната война кв. км. 114,424-508

2. Отстъпени:

а. на Юго-славия (С.-Х.-С.)	{	отъ старата терито- рия на царството	1,545-061
		отъ Струмския ба- сейнъ	1,021-207
		Всичко	2,566-268
б. на Гърция		8,712-070	
А всичко		11,278-338	

3. Остава територия на царството
(114,424-508—11,278-338) 103,146-170

Териториялнитѣ придобивки и загубата отъ старитѣ административни единици (околии) следъ промѣнитѣ подирѣ войнитѣ отъ 1913 и 1919 година сж следнитѣ:

1. Територия преди 1912 год.	кв. км. 96,345-500
2. Загуби на околии въ Добруджа	7,695-800
3. Загуби на терито- рии откъмъ западъ	1,545-061
Всичко	9,240-861
Оставатъ	87,104-639

II. 1. Пространство на новопридоби-
титѣ 16 околии 16,041-531

Всичко по I и II 103,146-170

Съотношението между пространството и гранич-
ната линия е следното:

На 1 км. гранична линия се падатъ 47-8 кв. км.
пространство.

На 1 км. морски брѣгъ се падатъ 331-5 кв. км.
пространство.

Орография. Почти презъ срѣдата на България, съ посока отъ западъ къмъ изтокъ, се протяга низината на р. Марица. Сама за себе си тази низина, оградена отъ северъ, западъ и югъ съ високи планини, представлява единъ засебенъ географски свѣтъ, една засебна географска единица. Въ сжщото време тази низина отдѣля две планински системи, съвсемъ отлични една отъ друга. На северъ се протяга най-дългата и цѣлостна българска надиплена планинска верига — Стара планина. Освенъ за северна ограда на Маришката низина, Ст. планина служи за ограда и на високата юго-западна българска планинска земя. Безъ прекъсвания Ст. планина допира единия си край въ морския брѣгъ, а съ другия свършва въ долината на р. Тимокъ на западъ. Нейния гребенъ има приблизително 500 км. дължина. Къмъ северъ нейнитѣ склонове се понижаватъ, диплитѣ ставатъ все поплитки и получаватъ съвсемъ слаба вълнообразна структура. Така тѣ преминаватъ въ широката Дунавска Столова земя. Къмъ югъ склоноветѣ на Ст. планина свършватъ стрѣмго, особно въ срѣдната частъ, дето задъ тѣсната ивица отъ надлъжната хлътнатина, заета отъ горнитѣ части на долинитѣ на Стрема и Тунджа, преминава въ зоната на переходнитѣ къмъ Родопската система български планини. Това сж Ихтиманека Сръдна гора, сжицинска Сръдна гора, Караджа Дягъ или Сърнена гора, а още понаизтокъ Тунджанския масивъ, дето влизатъ всичкитѣ планински възвишения отъ източната ограда на Пловдивско поле до морето.

Южно отъ Пловдивското поле, отъ устието на р. Арда до долината на р. Струма, се разтила ши-

III. Après le traité de paix de Neuilly 1919.

1. Territoire du Royaume avant la
guerre européenne kilom. carrés 114,424-508

2. Territoire cédé:

а. A la Yougoslavie (S.-Cr.-S.)	{	1. Du territoire an- cien	1,545-061
		2. Du bassin de la Strouma	1,021-207
		Total	2,566-268
б. A la Grèce		8,712-070	
Total général		11,278-338	

3. Territoire resté au Royaume:
(114,424-508—11,278-338) 103,146-170

Les profits territoriaux et la perte des arrondisse-
ments anciens, après les guerres en 1913 et 1919 sont à suivre:

1. Territoire avant l'année 1912	кв. км. 96,345-500
2. Arrondissements perdus en Dobroudja	7,695-800
3. Arrondissements perdus à l'Ouest	1,545-061
Total	9,240-861
Territoire resté	87,104-639

II. 1. Superficie des 16 arrondissements
nouvellement acquise 16,041-531

Total I et II 103,146-170

Rapport entre la superficie totale et la ligne frontière.

A 1 kilomètre de la ligne frontière, il corres-
pond 47-8 kilomètres carrés de superficie.

A 1 kilomètre de la côte, il correspond 331-5
kilomètres carrés de superficie.

Orographie. Presqu'au centre de la Bulgarie s'étend, avec une direction de l'Ouest à l'Est, la basse vallée de la Maritza, entourée par des hautes montagnes du Nord, d'Ouest et du Sud, représentant une terre géographique spécifique. Cette vallée sépare, en même temps, deux systèmes montagneux, très différents l'un de l'autre. Au Nord de cette vallée, s'étend la plus longue chaîne plissée de Stara-Planina qui ferme au Nord la vallée de Maritza et la terre montagneuse de la Bulgarie Sud-Ouest. Stara-Planina s'étale continuellement et de l'une de ses extrémités touche la mer Noire et de l'autre — la vallée du Timok. Sa crête a une longueur près de 500 kilomètres. Les versants bas du Nord se confondent avec l'immense terre en terrasses du Danube, tandis qu'au Sud, ses versants deviennent escarpés. surtout dans la partie centrale, où, derrière un enfoncement longitudinal occupé par les parties supérieures des vallées de Strouma et de Toundja, se confondent avec la zone des montagnes transitoires vers le système des Rhodopes, tels que Sredna-Gora, d'Ih-timan, Sredna-Gora proprement dite, Karadja-Dag ou Sarnéna-Gora, et plus à l'Est, le Massif de Toundja, formé par toutes les montagnes s'allongeant de la plaine de Plovdiv à la mer.

Au sud de la plaine de Plovdiv, de l'embou-
chure de la rivière Arda jusqu'à la vallée de la Strouma, s'élève le massif large de Rilo-Rhodopes.

A partir des montagnes centrales bulgares et de celles de la Bulgarie Sud-ouest, le massif est séparé brusquement par des limites tectoniques et morphologiques. Ce massif comprend les monta-